

De oleander komt voor in het Middellandse Zeegebied, Zuid Portugal en van Iran tot in Oost-Azië. Hij komt voor op stenige gronden, overstroomde oevers en in periodiek droge beekbeddingen.

De bladeren van de oleander bevatten een groot aantal giftige verbindingen, waaronder olenandrine en neroside. Deze glycosiden werken op het hart, maar minder sterk dan de glycosiden uit vingershoedskruid. In India en Sri Lanka komen opzettelijke

zelfvergiftigingen geregeld voor. In de geneeskunde vindt het geen toepassing. Honderd gram van de plant zou voldoende zijn om een paard te doden.

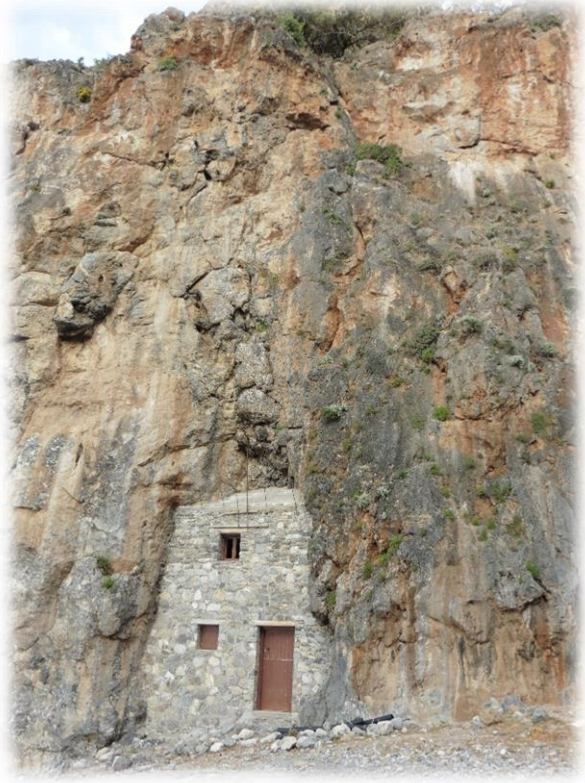

Juist voor de haven van Sougia staat er een herdenkingskapelletje van een overleden persoon. Het is het herdenkingskapelletje van een jonge man die zes jaar geleden in zee is verdronken. Samen met een vriend was hij aan het harpoenvissen en plots zakte de jonge man naar de bodem van de zee en verdronk. De reden van de verdrinking is niet gekend.

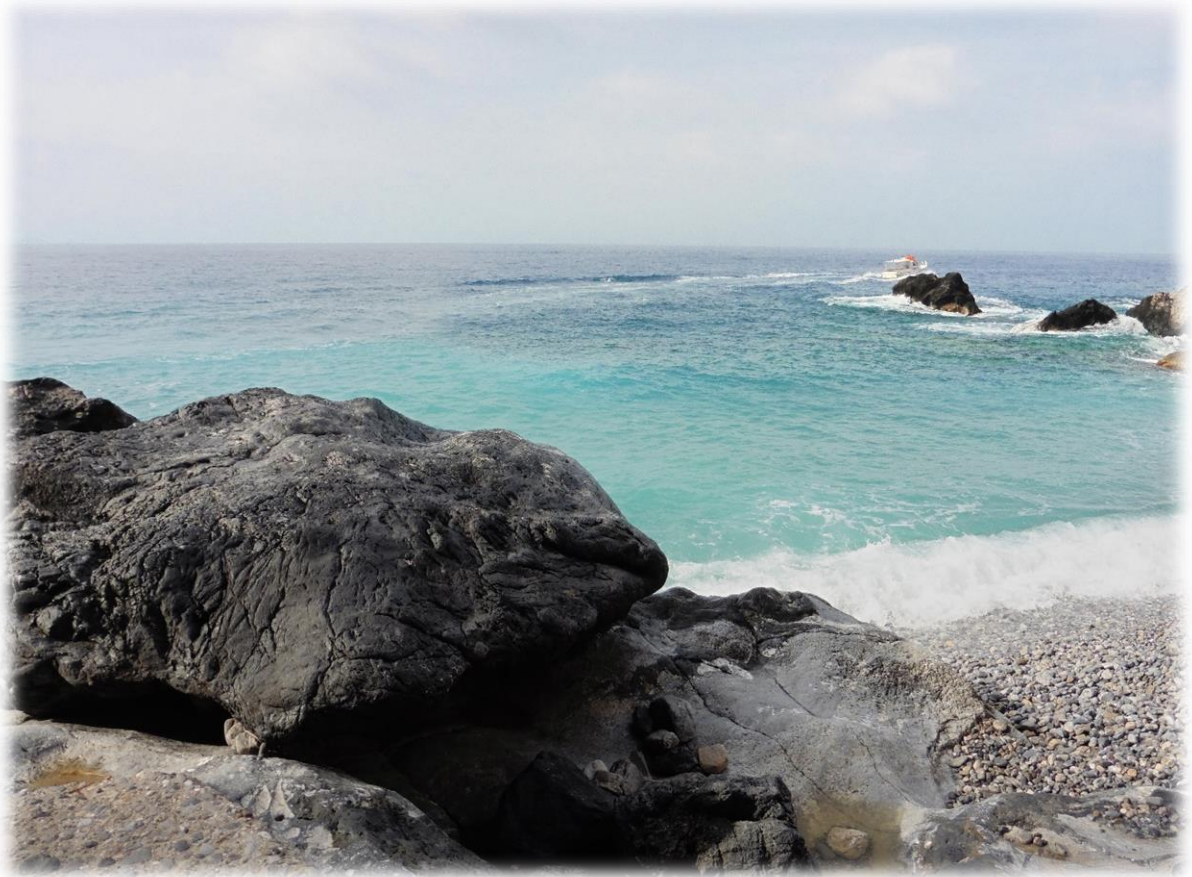
Maandag 20 mei 2019

- Soort : Wandeling in lijn
- Plaats : van Kaap Tripiti naar Sougia
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Kapitein Yiannis brengt mij met zijn boot naar de Kaap van Tripiti. Ik ben de enige passagier en heb dan ook ruimte zat.

Het is een tamelijk woelige zee en een echte haven is er niet in Tripiti. Kapitein Yiannis vaart met de voorsteven van zijn boot tot tegen de rotsen (foto boven) en geeft dan gas zodat de boot zoveel mogelijk tegen de rotsen blijft kleven. Evenwel, door de deining van het water, gaat de boot op en neer en moet je maar zien dat je op het goede moment uit de boot springt.

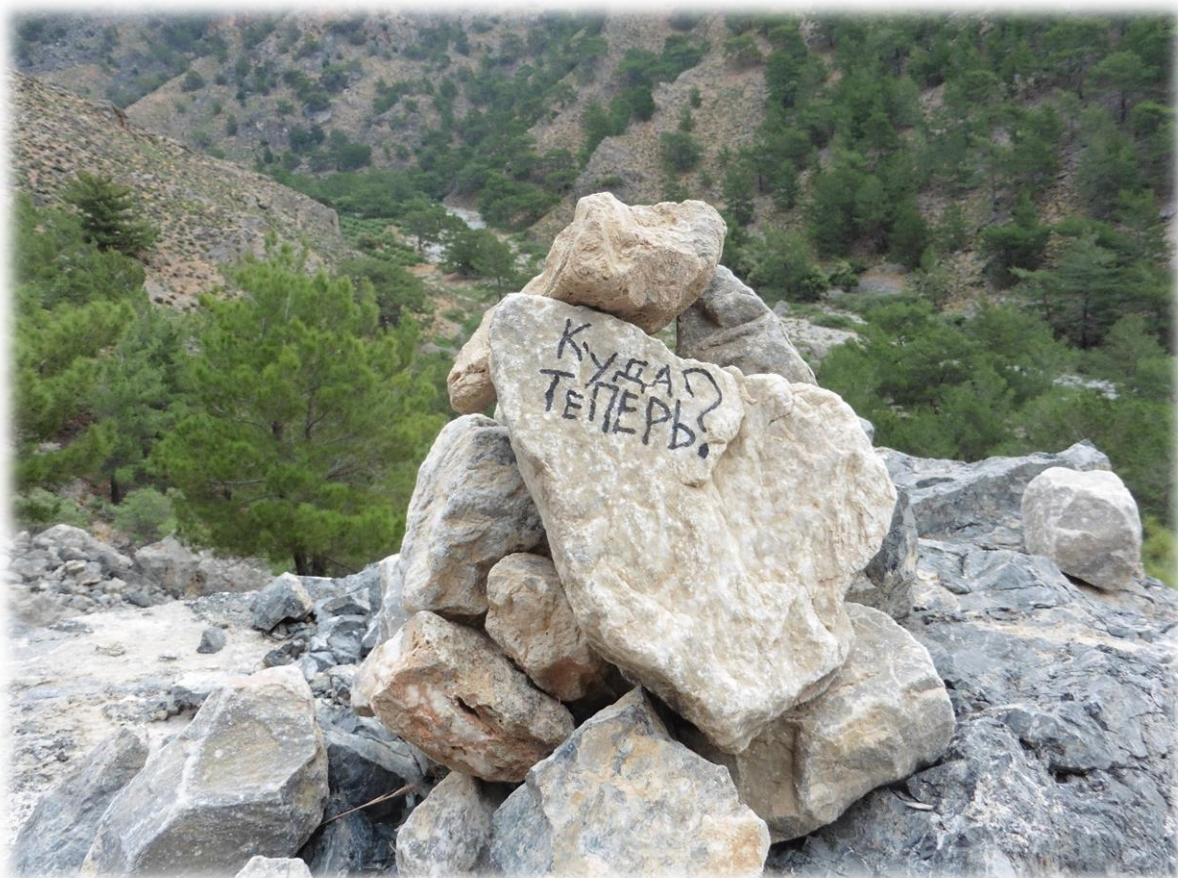

Op Kaap Tripiti staan slechts twee huizen van geitenboeren. Deze mensen kunnen enkel te voet of met de boot naar het dorp. Er staat, aan een van de boerderijen, een vrachtwagen!

Deze vrachtwagen kan er enkel maar gebracht zijn met een schip want er leiden geen wegen naar Tripiti. Wat ze met die vrachtwagen willen aanvangen weet ik niet want je kan daar helemaal niet rijden.

De kloof zelf van Tripiti is niet te bewandelen, enkel geiten maken gebruik van de kloof.

Het gaat meteen heel steil naar boven. Het is soms ook zoeken waar er zich een pad bevindt en uiteraard kom ik geen mens tegen.

Helemaal boven op de kaap staat een prachtige kapel. Het is de bedevaartskapel Profitis Lias.

Op 19 juli komen de pelgrims met de boot naar Tripiti en vieren dan in de kapel de profeet Elia. Ze brengen er de nacht door met eten en Kretenzische liederen en vertrekken de volgende dag.

Het pad van de E4, tussen Agia Roumeli en Sougia, staat er om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Je hebt immers twee dagen nodig om van het ene dorp naar het andere te gaan via

een heel ruw landschap. Op dit gedeelte zijn er al meerdere doden gevallen vooral door uitdroging. Op dit traject heb je immers minstens 6 liter water nodig. Gelukkig moet ik maar een half traject doen.

Beneden aan zee staat de tweeschepige kapel Agios Antonios. Volgens Stefanos zijn het twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje gesloten is door

omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht.

In dit gebied hebben archeologen verschillende graven ontdekt uitgehakt in de rotsen. Ook inscripties werden hier gevonden in hollen en grotten.

Sougia komt in zicht. De afdaling kan beginnen. Sougia ligt geheel omsloten door bergen. Dat er relatief veel Nederlandse vrouwen in deze uithoek wonen, is deels te danken aan Jan Mulder. Deze Hagenees had van 1987 tot en met 1993 Omikron, een restaurant aan het strand. Zijn personeel haalde hij altijd uit Nederland. Jan Mulder heeft een paar jaar geleden zijn zaak verkocht en zit tegenwoordig in Frankfurt in de vishandel. Stefanos, die ik hier al meerdere malen heb vernoemd, is de zoon van een van die Nederlandse vrouwen en spreekt

dus perfect Nederlands. Als ik iets wil weten over een kapelletje of zo stap ik steeds naar Stefanos die mij meteen de passende uitleg verschaft.

Dinsdag 21 mei 2019

- Soort : Luswandeling
- Plaats : van Sougia naar de Polifimosgrot
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 800 m
- Duur : 6 uur

Vandaag doe ik een luswandeling van in Sougia naar de Polifimosgrot. Kreta ligt op de rand van de Anatolische plaat. Iets ten zuiden botst de Afrikaanse plaat met volle kracht tegen dit stukje aardkorst. Meestal merken wij daar niets van maar af en toe komt alle energie tegelijk los en begint de aarde te beven. Dit gebeurde ook in 365 na Chr. Dit deel van Kreta werd getroffen door een aardbeving van bijna 9 op de schaal van Richter. Deze beving had niet

alleen een alles vernietigende kracht, maar zorgde er ook voor dat de kust 5 meter omhoog kwam waardoor de haven van Sougia kwam droog te liggen. De paar tientallen mensen die er woonden verlieten dit vruchtbare dalletje om er nooit meer terug te keren. Na eeuwenlange vergetelheid werd Sougia terug herondekt en kwamen er terug mensen wonen.

De Nederlandse Wanda kwam hier ook een vakantiejob doen in het restaurant van Jan Mulder. Wanda leerde hier haar partner Adonis kennen die toen een disco aan het bouwen was. Ondertussen hebben zij hun eigen restaurant uit de grond gestampt.

Ook Dorien uit de Veluwe en Heleni kwamen hier een vakantiejob doen. Beiden zijn hier gehuwd met een Kretenzer. Dorien zelf heeft al jaren geleden Sougia verlaten maar Heleni baat hier nog altijd een winkeltje uit samen met haar echtgenoot en haar zoon Stefanos.

En dan is er nog Corinne, van oorsprong Amsterdamse. Ze vestigde zich in Sougia. Dat was niet de bedoeling, want ze kwam op vakantie, vlak voordat ze haar studie rechten in Duitsland wilde beëindigen. Die studie heeft ze niet meer afgemaakt, maar Corinne heeft eerder kunstgeschiedenis en Duits gestudeerd en dat wel afgerond. Zij baat samen met haar man Giorgos een taxibedrijf uit.

Op deze plaats werd, tijdens de Tweede Wereldoorlog, een jonge twintiger uit Sougia neergeschoten door de Duitsers. Volgens Stefanos was er geen enkele reden om de jongen dood te schieten, ze deden het gewoon.

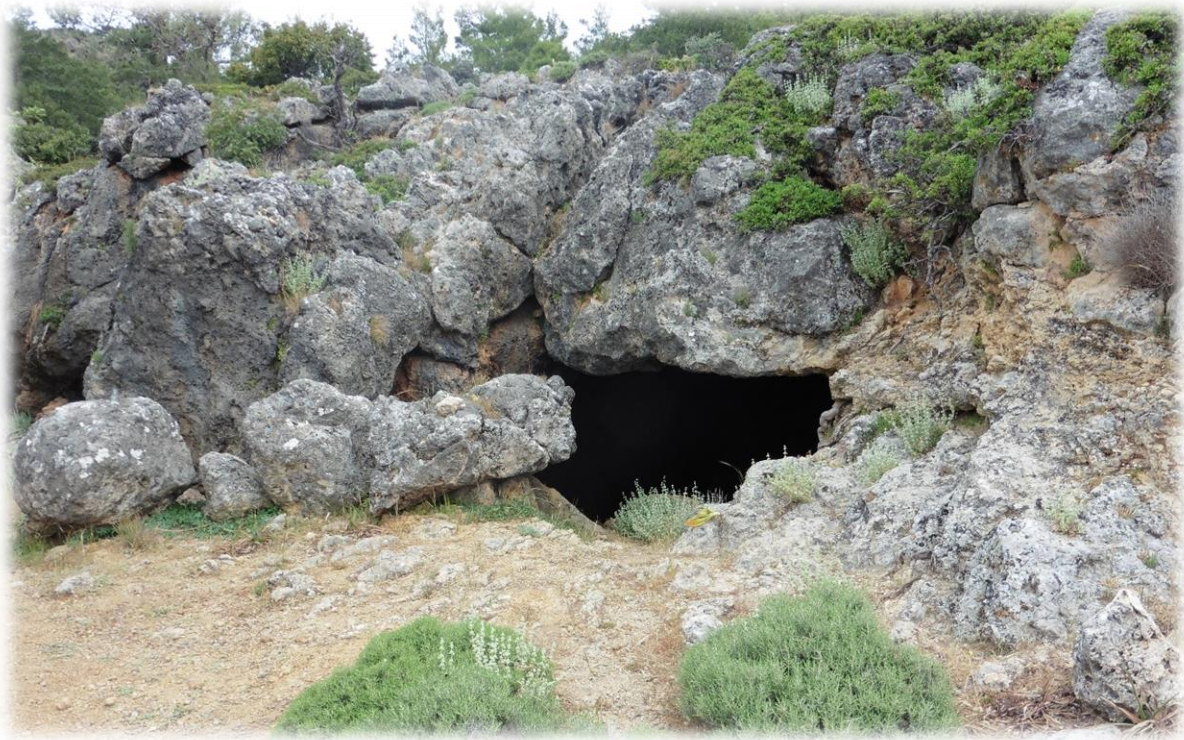
Dit is een *Dracunculus vulgaris* of drakenwortel. Een prachtige bloem al wil je hem niet in je tuin hebben.

Als de drakenwortel in bloei staat, zoals nu het geval is, dan geeft de bloem, gedurende 1 à 4 dagen een sterke geur af. De mannelijke exemplaren zouden de geur verspreiden van rotte eieren, de vrouwelijke van rotte vis. De drakenwortel geeft die sterke geur af om insecten aan

te trekken. De plant eet de insecten niet op maar bestuift ze en zo wordt het stuifmeel tussen de twee geslachten van planten over gebracht.

Ik kom in de Polifimosgrot, de woning van de eenogig cycloop. Evenals vrijwel iedere andere Kretenzische grot heeft ook de Polifimosgrot, hoog boven de baai van Sougia, een legendarische geschiedenis.

De legende vertelt in de Odysee over de eenogige cycloop Polifimos, die als schaapherder in een grot op Kreta zou hebben gewoond, Odysseus en zijn metgezellen bij een zwerftocht over het eiland gevangen nam en diverse mannen oppeuzelde.

Uiteindelijk ramde Odysseus het monster tijdens zijn slaap een puntige houten paal in zijn oog en wist te ontkomen. Van deze legende werd er tevens een film uitgebracht.

Op weg naar Sougia kom ik terug een herdenkingskapelletje tegen. Volgens Stefanos gaat het hier ook om een jonge twintiger die tijdens de oorlog werd gedood door de Duitsers, wederom zonder enige reden.

In Sougia is er niet echt een camping maar je mag er wel vrij kamperen. Er zijn ook geen sanitaire voorzieningen. Vrij kamperen is echter niet risicoloos.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese : benaltijdweg@gmail.com

Foto's en tekst : Ludwig D'Haese